

Muudetud suunised tehniliste eraldiste hindamise kohta

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

UUS: Suunis 0 – PROPORTSIONAALSUS

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tehniliste eraldiste hindamise suuniseid kohaldama viisil, mis on proportsionaalne nende äritegevusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. See ei tohiks põhjustada kindlustustehnilise väärtuse olulist kõrvalekaldumist praegusest summast, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid maksma, kui nad peaksid oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustused viivitamata üle andma teisele kindlustus- või edasikindlustusandjale.

UUS: Suunis 24a – EELDUSTE MÄÄRAMISE OLULISUS

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid määrama eeldused ja kasutama eksperdihinnangut, eelkõige arvestades eelduste kasutamise mõju olulisust kooskõlas alljärgnevate suunistega eelduste määramise ja eksperdihinnangu kohta.
3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid hindama olulisust arvestades nii kvantitatiivseid kui kvalitatiivseid näitajaid ning arvestades binaarseid sündmusi, ekstreemseid sündmusi ja sündmusi, mida ajaloolistes andmetes ei esine. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid üldiselt hindama arvestatavaid näitajaid.

UUS: Suunis 24b – Eelduste määramise juhtimine

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et kõigi eelduste määramisel ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamisel järgitaks valideeritud ja dokumenteeritud protsessi.
5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et eeldusi tuletatakse ja kasutatakse aja jooksul järjepidevalt kindlustus- või edasikindlustusandja siseselt ja need sobivad ettenähtud kasutuseks.
6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid eeldused heaks kiitma piisavalt kõrgel juhtimistasandil vastavalt nende olulisusele, enamiku oluliste eelduste korral kuni haldus-, juhtimis- või järelevalveorganini (kaasa arvatud).

UUS: Suunis 24c – Teabevahetus ja ebakindlus eelduste määramisel

7. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et eeldustega seotud protsessid ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamine nende eelduste valimisel püüaksid konkreetselt vähendada selliste eeldustega seotud arusaamatuste või vääriti mõistmise riski kõigi selliste eeldustega seotud eri rollide vahel.

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid kehtestama ametliku ja dokumenteeritud tagasisideprotsessi olulise eksperdihinnangu ja sellest tulenevate eelduste esitajate ning kasutajate vahel.
9. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tooma selgelt esile eelduste määramatuse ja seonduva lõplike tulemuste varieerumise.

UUS: Suunis 24d – Eelduste määramise dokumenteerimine

10. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid dokumenteerima eelduste määramise protsessi ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamise nii, et protsess oleks läbipaistev.
11. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid dokumenteerima tulemusena saadud eeldused ja nende olulisuse, kaasatud eksperdid, kavandatava kasutusala ja kehtivusperioodi.
12. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid dokumenteerima arvamuse põhjenduse, sealhulgas kasutatud teabe aluse sellise üksikasjalikkusega, et oleks tagatud nii eelduste endi kui ka eelduste valimisel kasutatud protsessi ja otsustamiskriteeriumide läbipaistvus, jättes kõrvale muud alternatiivid.
13. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et oluliste eelduste kasutajad saavad eelduste kohta selge ja põhjaliku kirjaliku teabe.

UUS: Suunis 24e – Eelduste määramise valideerimine

14. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et eelduste valimise ja eksperdihinnangu kasutamise protsess valideeritakse.
15. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et eelduste valideerimise ning eelkõige eksperdihinnangu kasutamise protsess ja vahendid dokumenteeritakse.
16. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid jälgima oluliste eelduste muutumist uue teabe tõttu ning analüüsima ja põhjendama muudatusi ja oluliste eelduste realiseerimisest tulenevaid kõrvalekaldeid.
17. Kui otstarbekas ja asjakohane, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutama selliseid valideerimisvahendeid nagu stressitestid ja tundlikkustestid.
18. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid valitud eeldused läbi vaatama, tuginedes sõltumatutele asutusesisestele või -välistele ekspertidele.
19. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tuvastama selliste asjaolude esinemise, mille korral peetase eeldusi vääraks.

MUUDETUD: Suunis 25 – BIOMEETRILISTE RISKITEGURITE MODELLEERIMINE

20. Kindlustusandjad ja edasikindlustusandjad peaksid kaalutlema, kas biomeetriliste riskitegurite mõõtemääramatuse modelleerimiseks on proportsionaalne deterministlik või stohhastiline lähenemine.
21. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid arvestama kohustuste kestust, kui nad hindavad, kas biomeetriliste riskitegurite eeldatavaid tulevasi muutusi eirav meetod on proportsionaalne, eelkõige meetodist tulemusse tekkinud vea hindamisel.
22. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid biomeetriliste riskitegurite teistest muutujatest sõltumatust eeldava meetodi hindamisel arvestama selle proportsionaalsust ja riskitegurite eriomadusi. Selleks peaks korrelatsiooni taseme hindamine põhinema ajaloolistel andmetel ja eksperdihinnangul.

UUS: Suunis 28A – INVESTEERINGUTE HALDAMISE KULUD

23. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid parimatesse hinnangutesse kaasama haldus- ja kauplemiskulud, mis on seotud kindlustus- ja edasikindlustuslepingute teenindamiseks vajalike investeeringutega.
24. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid eelkõige selliste toodete korral, mille lepingutingimused või määrus nõuavad tootega seotud investeeringute tuvastamist (nt enamik investeerimisriskiga ja indeksiga seotud tooteid, eraldatud vahendite kogumis hallatavad tooted ja tooted, mille suhtes kohaldatakse kattuvuse kohandamist), kaalutlema investeeringuid.
25. Muude toodete korral peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindamisel lähtuma lepingute omadustest.
26. Lihtsustamiseks võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvestada ka kõiki investeeringute haldamise kulusid.
27. Investeeringute haldamise kulude hüvitisi, mille fondivalitseja tasub kindlustusandjale, tuleb arvestada muu sissetuleva rahavoona. Kui hüvitisi jagatakse kindlustusvõtjate või muude kolmandate isikutega, tuleks arvestada ka vastavaid väljuvaid rahavooge.

MUUDETUD: Suunis 30 – KULUDE JAOTAMINE

28. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid jaotama ja prognoosima kulusid realistlikult ja objektiivselt ning lähtuma nende kulude jaotamisel oma pikaajalistest äristrateegiast,

tegevuste hiljutistest analüüsidest, asjakohaste kulutegurite tuvastamisest ja vastavate kulude jaotamise suhtarvudest.

29. Ilma et see mõjutaks proportsionaalsuse hindamist ja käesoleva suunise esimese lõigu kohaldamist, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaalutlema üldkulude jaotamiseks aja jooksul I tehnilises lisas kirjeldatud lihtsustatud menetluse kasutamist, kui täidetud on järgmised tingimused:
30. kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb igal aastal uuendatava äritegevusega;
31. uuendamisi tuleb kindlustuslepingu piiride kohaselt lugeda uueks tegevuseks;
32. nõuded tekivad kindlustuskatte perioodi vältel ühetaoliselt.

MUUDETUD: Suunis 33 – KULUDE MUUTUSED

33. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et kulude aja jooksul muutumisega seotud eeldused, sealhulgas hindamiskuupäeval või enne seda võetud kohustustest tulenevad tulevased kulud on asjakohased ja arvestavad asjaomaste kulude olemust. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid arvestama inflatsiooni, mis on kooskõlas tehtud majanduslike eeldustega ja kulude sõltuvusega lepingu muudest rahavoogudest.

UUS: Suunis 37a – KINDLUSTUSVÕTJA DÜNAAMILINE KÄITUMINE

34. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid lähtuma asjaomaste valikuvõimaluste kasutamise määra eeldamisel järgmisest:
 - statistilised ja empiirilised tõendid, kui need on tulevase käitumise suhtes esinduslikud, ja
 - asjatundlikul põhjendusel põhinev ja selgelt dokumenteeritud eksperdi hinnang.
35. Iseenesest andmete puudumist ekstreemsete stsenaariumide kohta ei tohiks pidada põhjuseks, miks vältida kindlustusvõtja dünaamilise käitumise modelleerimist ja/või vastastiktoimet tulevikus tehtavate juhtumisotsustega.

UUS: Suunis 37B – KAHESUUNALISED EELDUSED

36. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid kindlustusvõtjate dünaamilise käitumise eelduste määramisel arvestama, et sõltuvus käivitavast sündmusest ja võimaluse kasutamise määrast on tavaliselt kahe-suunaline, st sõltuvalt käivitava sündmuse suunast tuleks arvestada nii tõusu kui ka langust.

UUS: Suunis 37C – Võimalus tasuda täiendavaid või erinevaid kindlustusmaksid

37. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid rahavoogude prognoosimisel modelleerima kõiki asjakohaseid lepingulisi valikuõigusi, sealhulgas võimalust maksta täiendavaid kindlustusmaksid või muuta makstavate kindlustusmaksete summat, mis jäävad lepingu piiridesse.

UUS: Suunis 40A – TERVIKLIK MAJANDAMISKAVA

38. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tagama, et haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani heaks kiidetud terviklik tulevikus tehtavate juhtimisotsuste kava on kas:
- ühtne dokument, milles on loetletud kõik tulevikus tehtavate juhtimisotsustega seotud eeldused, mida kasutatakse parima hinnangu arvutamisel, või
 - dokumentide kogum koos inventuuriga, mis annab selgelt täieliku ülevaate kõigist tulevikus tehtavate juhtimisotsustega seotud eeldustest, mida kasutatakse parima hinnangu arvutamisel.

UUS: Suunis 40b – Uue äritegevuse kaalutlemine tulevikus tehtavate juhtimisotsuste määramisel

39. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid tulevikus tehtavate juhtimisotsuste määramisel arvestama uue äritegevuse mõjuga ning kaalutlema nõuetekohaselt selle tagajärgi muudele seotud eeldustele. Eelkõige ei tohiks asjaolu, et lepingu piire käsitleva delegeeritud määruse artikli 18 kohaldamisel prognoositavate rahavoogude kogum on piiratud, panna kindlustus- ja edasikindlustusandjaid arvama, et eeldused tuginevad ainult sellele prognoositud rahavoogude kogumil, ilma et see mõjutaks uut äritegevust. See kehtib eelkõige riskantsete varade jaotamise, kestuse vahe haldamise või kasumijaotamise mehhanismide kohta.

UUS: Suunis 53A – STOHHASTILISE HINDAMISE KASUTAMINE

40. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid kasutama stohhastilist modelleerimist selliste lepingute kindlustustehniliste eraldiste hindamisel, mille rahavood sõltuvad tulevastest sündmustest ja arengutest, eelkõige lepingute korral, mis sisaldavad olulisi valikuõigusi ja tagatise.
41. Hinnates, kas stohhastilist modelleerimist on vaja valikuõiguste ja tagatiste väärtuse adekvaatseks kajastamiseks, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad muu hulgas eelkõige kaalutlema järgmisi juhtumeid:

42. mis tahes kasumijaotuse mehhanism, mille korral sõltub tulevane kasu varade tootlusest;
43. finantstagatised (nt kindlustustehnilised määrad, isegi ilma kasumijaotuse mehhanismita), eelkõige kui neid kombineeritakse valikuõigustega (nt tagasiostmise valikuõigus), mille dünaamiline modelleerimine suurendaks rahavoogude nüüdisväärtust mõnes stsenaariumis.

UUS: Suunis 57A – Asjakohaste tulemuste saavutamiseks vajalikud tururiski tegurid

44. Hinnates, kas kõik asjakohased riskitegurid on modelleeritud vastavalt delegeeritud määruse artikli 22 lõike 3 ja artikli 34 lõike 5 sätetele, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad suutma tõendada, et nende modelleerimine kajastab piisavalt nende varade volatiilsust ja olulised volatiilsuse allikad on asjakohaselt kajastatud (nt hinnavahed ja makseviivituse risk).
45. Eelkõige peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutama mudeleid, mis võimaldavad modelleerida negatiivseid intressimääri.

MUUDETUD: Suunis 77 – Tuleviku kindlustusmaksetes sisalduva oodatava kasumi arvutamise eeldused

46. Ilma riskimarginaalita tehniliste eraldiste arvutamiseks eeldusel, et olemasolevate kindlustus- ja edasikindlustuslepingutega seotud kindlustusmaksed, mis eeldatavasti tulevikus laekuvad, ei ole veel laekunud, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutama sama aktuaarse hindamise meetodit, mida kasutatakse riskimarginaalita tehniliste eraldiste arvutamiseks kooskõlas direktiivi Solventsus II artikliga 77, muutes järgmisi eeldusi:
47. kindlustuslepinguid tuleks käsitleda nii, nagu need jääksid kehtima, ja mitte nii, nagu need öeldaks üles;
48. olenemata lepingule kohaldatavatest õiguslikest või lepingu tingimustest ei tohiks riskimarginaalita tehniliste eraldiste teoreetilise aktuaarse väärtuse hindamine, mis arvutatakse eeldusel, et kindlustusleping jääb kehtima, hõlmata trahve, mahaarvamisi ega mis tahes muud tüüpi korrigeerimisi.
49. Kõik muud eeldused (nt suremus, aegumine või kulud) peaksid jääma samaks. See tähendab, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid kohaldama sama prognoosiperioodi, tulevikus tehtavaid juhtimisotsuseid ja kindlustusvõtja valikuvõimaluste kasutamise määri, mida kasutatakse parima hinnangu arvutamisel, ilma neid korrigeerimata, arvestamaks, et tulevasi kindlustusmaksleid ei laeku. Isegi kui kõik kulude

eeldused peaksid jääma samaks, võib mõne kulu taset (nt omandamiskulud või investeringute haldamise kulud) mõjutada kaudselt.

UUS: Suunis 77a – Tuleviku kindlustusmaksetes sisalduva oodatava kasumi arvutamise alternatiivne käsitlus

50. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad määratleda, et tuleviku kindlustusmaksetes sisalduv oodatav kasum on osa tulevaste kindlustusmaksetega seotud tulevaste kasumite nüüdisväärtusest, kui tulemus ei erine oluliselt väärtusest, mis oleks saadud suunises 77 kirjeldatud hindamisel. Seda meetodit võib rakendada valemiga

Järgimis- ja aruandlusnõuded

51. Käesolev dokument sisaldab määruse (el) nr 1094/2010 artikli 16 kohaselt väljaantud suuniseid. selle määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt on pädevad asutused ja kindlustusandjad kohustatud võtma mis tahes meetmeid, et kõnealuseid suuniseid ja soovitusi järgida.
52. Pädevad asutused, kes käesolevaid suuniseid järgivad või kavatsevad hakata neid järgima, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.
53. Pädevad asutused peavad kinnitama eiopa-le, kas nad järgivad või kavatsevad hakata järgima käesolevaid suuniseid, ning esitama mittejärgimise põhjused kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.
54. Kui osutatud tähtajaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõudeid mittetäitvaks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

55. Käesolevad suunised vaatab läbi eiopa.